

РЕЦЕНЗІЇ

Шевченко Л.І., д. філол. н.

ТВОРЧИСТЬ ПОЕТА У КРЕАТИВНОМУ ПРОЧИТАННІ СУЧАСНОГО ЛІНГВІСТА

(стаття-рецензія на монографію К.Ю. Голобородька "Ідіостиль
Олександра Олеся: лінгвокогнітивна інтерпретація. –
Харків, 2010. – 527 с.).

*"З небом, з Богом я зіллюсь,
З сяйвом Вишнього, з тобою, –
Кожний нерв зроблю струною,
Сам я арфою зроблюсь..."*
О. Олесь

Такі, звернені до творчої екзистенції митця, слова Олександра Олеся можуть бути епіграфом не тільки до текстів українського поета, але й до текстів його наукових інтерпретаторів. Філологи, і літературознавці, й мовознавці, які долучалися до таїни Олесєвого вірша, неодмінно набували метафоричності арфи, чутливі струни якої звучать в унісон із небом, зі світом божественних істин, коли слово зливається зі світом сущого, втілює смисли життя.

Український мовознавець К.Ю. Голобородько – не виняток. Дослідник, який належить до Харківської історико-філологічної школи, більше того, уособлює кращі традиції названої школи – широту наукового світогляду, ерудицію, вирішення пошукових завдань у синкретичному гуманітарному контексті, що дозволяє аргументувати входження лінгвістичної проблематики до комплексу наукових знань про людину, глибинне знання матеріалу, – звернувся до поетичної спадщини О. Олеся, як на наш погляд, не випадково. Знаковий для раннього українського модернізму поет вже має численну літературу, в якій аналізуються різні аспекти його творчої діяльності (показовим щодо цього є докладний бібліографічний покажчик праць про О. Олеся, укладений К.Ю. Голобородьком – 694 позиції), проте цілісного монографічного дослідження ідіостилю

О. Олеся досі не було. І К.Ю. Голобородько компетентно заповнює цю лакуну.

Лінгвістичний аналіз харківського мовознавця спирається на засади когнітивної лінгвістики, що актуально як із погляду операційних можливостей напрямку, так і з погляду новітніх тенденцій розвитку науки. Адже саме в ідеях і термінопоняттях когнітивної лінгвістики найвиразніше виявляється антропологічний складник мовознавчого дискурсу, його методологій, спрямованих на пізнання ідіостильових концептів, їх взаємозалежностей, лінгвоментального простору митця слова в цілому. Системно опрацьований метатекст О. Олеся постає структурованою поетичною субстанцією, співвідсною з лінгвістичним уявленням про концептосферу мовної особистості, домінантні в ній когніютипи, авторські художньо-семантичні стереотипи та новації.

Панорамний аналіз реального життя поетового слова в художньому тексті та вдала спроба концептуалізації функціонально-семантичних виявів слова в ідіостилістиці О. Олеся сфокусовано у проаналізованих К.Ю. Голобородьком концептах *"слово"*, *"мова"*, *"людина"*, *"я (его)"*, *"народ"*, *"Бог"*, *"життя"*, *"світ"*, *"земля"*, *"простір"*, *"природа"*, *"час"*. Очевидно, перелік концептів дозволяє скласти завершену мозаїку поетового світобачення – гармонійну й викінчену за осягненням повноти буття людини.

Продумана логіка монографічного дослідження визначила структуру праці, в якій у п'яти розділах розгорнуто послідовності: "Теоретичні аспекти ідіостилію: система когнітивних вимірів", "Художньо-мовний універсум Олександра Олеся", "Лінгвоментальне моделювання когніютипу ЛЮДИНА в Олесевій мовосфері", "Концептуалізація Я (ЕГО) в Олесевій художній семантиці", "Художньо-семантичні репрезентації когніютипу ВСЕСВІТ у мовомисленні Олександра Олеся". Кожний із розділів становить самостійну наукову новелу, зі строгим внутрішнім порядком обґрунтування теоретичних засад фрагменту дослідження та об'єктивації фактичного матеріалу.

Важливо і принципово, як на нашу думку, що в Розділі І. "Теоретичні аспекти ідіостилію: система лінгвокогнітивних вимірів" терміноряд монографії та його дефінітивна окресленість заявлені як ієрархія сутностей онтологічних вимірів сучасної лінгвістики (синтагматика, парадигматика, континуум), когнітивної сутності мовознавства в його проекції на гносеологію ідіостилію, відповідних

положень сучасної лінгвоконцептології, моделювання лінгвокогнітивного інструментарію дослідження, що корелюється з уявленнями про мовну картину світу як ретрансляцію мовної особистості та в її контексті – принципами аналізу універсальї словесної творчості. Відтак художня семантика поетичного мовомислення інтегрується у сферу загальних когнітивних підходів, їх методів і доведень.

Зрозуміло, інтралінгвальна предметність когнітивного дослідження дістає завершеності лише за умови її екстралінгвальної пояснювальності. Щодо художньої мовотворчості таким екстралінгвальним тлом, а водночас і мотивацією, є обставини життя і творчості поета, його світоглядно-естетичні пріоритети, *a priori* спостережені доміанти словесної творчості – дослідницькі інтерпретації як набутий науковий досвід прочитання тексту/текстів художника слова. К.Ю. Голобородько розгортає докладну панораму творчого життя українського поета – від перших, ще наївних, спроб мовотворчості дев'ятирічної дитини (поет згадує про них в автобіографії) до шанованого ще за життя славетного національного поета, творчість якого пов'язується з ранньомодерністським міфологізмом, його увагою до "посилення віталістичної й пантеїстичної культурософії", як зазначає дослідник із покликанням на Т. Гундорову.

Відтак філологічні різночитання обставин життя і творчої своєрідності ідіостилю О. Олесея, зумовленої особливостями історичного часу й непростих умов становлення української людини в цьому часі, подаються К.Ю. Голобородьком докладно, з урахуванням усіх можливих авторитетних думок. Так, С.Д. Павличко, зазначає харківський мовознавець, солідаризуючись із М.Ю. Сріблянським, "простежує народницькі витоки Олесевої ліри", а звідси й "декларативність Олесевого стилю, обмеженість у галузі форм, метрики, ритму, поезики, а насамперед поетичної мови" [с. 159-160]. Проте висновок С.Д. Павличко, цитований К.Ю. Голобородьком, певною мірою нівелює досить категоричну й не зовсім лояльну щодо ідіостилю О. Олесея оцінку: "Однак модернізувати мову Олесея не вдалося. Він просто розвинув у ній свою, досить вузьку стильову манеру" [с. 160]. Зауважимо на такті мовознавця, який з-поміж оцінок і контроцінок знаходить ті, в яких сконцентровано увагу на достоїнствах Олесевої мовотворчості, або

принаймні об'єктивних фактах, що їх ще належить пояснити і зрозуміти.

Тому К.Ю. Голобородькові недостатньо самого тільки філологічного досвіду. Думка В.П. Петрова, цитована мовознавцем ("Олесь не видав жодного словника. Він не склав жодної шкільної граматики. Він не досліджував ні граматичних, ні синтаксичних форм української мови. Він не був мовознавцем. Адже ж він не був уже народником. Але він не став, однак, і літературознавцем, як "неокласик". Олесь писав поезії й підносив поетичне слово, записане з уст народу. Рідне слово він ототожнював з поетичним словом" [с. 165], доповнюється самооцінкою О. Олеся ("Де ж в українській мові готові форми, готові категорії для висловлення всіх переживань душі і розуму? Їх нема, і мені довелося їх створювати" [с. 165] Звернімо увагу на тактовне зіставлення позицій, які вочевидь не є ідентичними).

Пластичність мовознавчого підходу К.Ю. Голобородька викликає симпатію. Він не дискутує з приводу літературознавчих критики/аналізу/оцінки. Це інша, хоча й дотична до мовознавства наукова парадигма. К.Ю. Голобородько, як уже було сказано, зіставляє і вибудовує доведення достатньо конструктивно, як із погляду психології сприйняття. Це дозволяє дійти авторського висновку про "динаміку мовостилю О. Олеся", яка "була позначена тенденцією до максимального злиття з духом, семантикою і семіотикою слова. Вона зводилась до того, що митець переставав підсвідомо обмежуватися відтворенням або моделюванням того чи іншого душевного стану, який на певний час полонив його внутрішню уяву, свідомісний світ, а приходив до розуміння, що мовотворчість для нього – це єдине реальне і повнокровне життя, а сам він є єдиним носієм цієї умовної реальності, що набуває для нього рис та якостей реальності безумовної та визначальної" [с. 195]. Розлога цитата, як бачимо, є і коментарем до філологічної оцінки іншими авторами мовотворчих інтенцій Олесевої поезики, і висвітленням власної позиції К.Ю. Голобородька щодо новаторського складника в художній мові українського поета.

Джерельна ерудиція К.Ю. Голобородька вражає. Текст монографії максимально насичений покликаннями, цитацією, зіставленням поетичних алюзій з реаліями життя митця, інтерпретаціями метафор як ключів до психологічних станів і спогадів поета. Не можна не погодитися з думкою

К.Ю. Голобородька, що "загальнофілософське потрактування категорії ЛЮДИНА є полісемантичним" [с. 218], але дослідник проектує цю полісемантичність на реальний текст/тексти і справедливо зазначає, що в "поетичному макротексті О. Олеся має місце і "розчленування", "розшарування" різних Я людини, а порушення цілісності тягне за собою "вихід" із особистісної гармонії" [с. 228]. Відтак аргументується думка про характерологічне лінгвоментальне уявлення ПАМ'ЯТЬ як ціннісну ознаку концепту ЛЮДИНА, про входження до структури базових концептів ЛЮДИНА і Я концепту ЛЮБОВ, про семантичну взаємодію концептів ЛЮДИНА і НАРОД та ін. К.Ю. Голобородько цитує, пояснює, вибудовує ланцюжки взаємозалежностей, де рельєфно постають світоглядні й мовно-естетичні диспозиції різних станів народу: *народ – раб, страдник* [с. 233], *народ у ярмі* [с. 233], *народ – людина* [с. 234], *народ – спить* [с. 234], *стан народу – не-смерть і не-сон* [с. 234], *народ – борець – визволення* [с. 235], *народ – титан* [с. 236], *народ – орел, сокіл* [с. 238], *народ – водна стихія* [с. 239] та ін.

Виразної екзистенційності й очевидної світоглядної гармонії дослідника ідіостилю О. Олеся й аналізованих мовознавцем текстів набувають рядки: "У віршових контекстах "ми" здебільшого осмислюється як МИ – НАРОД, МИ – ПОДВИЖНИКИ, МИ – БОРЦІ ЗА ВОЛЮ НАРОДУ, а вони як ВОНИ – БАЙДУЖІ ГРОМАДЯНИ, ВОНИ – ВОРОНИ – КАТИ, ВОНИ – ЗРАДНИКИ" [с. 240]. Наголосимо, жодного натяку на вихід за межі мовознавчого аналізу, лише глибинно прочитаний, фактологічно аргументований і співмірний зі світоглядом інтерпретатора текст.

На окрему увагу заслуговує лінгвопоетична інтерпретація К.Ю. Голобородьком антропонімів у мовній картині світу О. Олеся. Історія української культури персоніфікується в символічних для освіченого українства постатях Тараса Шевченка, Івана Франка, Лесі Українки, Михайла Коцюбинського та інших видатних творців слова – їх поетично оцінює О. Олесь, їх, інтерпретуючи, оцінює і дослідник. Інструмент мовознавчого аналізу не обмежується методами лінгвостилістичної інтерпретації поетичного тексту, аргументативна база включає широкий масив листування, спогадів, літературознавчих покликань. Усе переконливо, системно і виважено. Мовознавчий текст так докладно опрацьований, що наближається до

ланцюжка есеїв, що в сукупності репрезентують широку палітру національного культурного життя.

Наведемо, для прикладу, фрагменти лінгвістичного тексту, присвяченого Марії Заньковецькій [с. 248-249], Віталію Лисенку [с. 249], Альфреду Бернаруду Нобелю і лауреату Нобелівської премії Миру 1922 року Фрітьйофу Нансену [с. 255], іншим знаковим постатям.

Рецензована монографія у всіх своїх структурно-змістових частинах позначена єдиним послідовним принципом лінгвістичного аналізу – мовна реальність завжди співмірна з реальністю життя, є рефлексією на нього, що мотивує піднесення духу і творчої свідомості. Згаданий у рецензії й не згаданий матеріал (з огляду на жанрові обмеження), а також глибокий фаховий аналіз ідіостилю Олександра Олеся свідчать – в українському мовознавстві з'явилася книга, яку необхідно читати і думати над її текстом. Ми згодні з однією з підсумкових тез К.Ю. Голобородька: "Будучи кодовим організатором культури, мова репрезентує не лише дух народу (звернімо увагу на інтелектуальний перегук із В. Гумбольдтом, О. Потебнею – *Л.Ш.*), а й особливості концептуалізації світу кожним окремим майстром слова як мовною особистістю" [с. 441]. Додамо, й аргументовані концептуалізації світу вдумливим дослідником майстра слова.

ЗМІСТ

ЛІНГВІСТИЧНІ АСПЕКТИ СЕМІОТИКИ КУЛЬТУРИ

Шевченко Л.Л. Концептуалізація поняття "благодать" у тексті Нового Завіту.....	3
Шевченко Л.І., Дергач Д.В. Колористика М. Рильського як культурний прецедент словесного простору ХХ століття.....	15
Шулінова Л.В. Назви кольорів як знаки відображення: ідіостилістичний аспект.....	22
Фіголь Н.М., Кібальник Р.В. Функціонування неологізмів у сучасному медіа-тексті.....	31
Багратіон-Мухранська К.В. До питання про антиномію "історія-вигадка" та фольклорно- міфологічну опозицію "свій" - "чужий" у шотландській та українській народній творчості (на матеріалі народних та літературних історико- героїчних творів).....	40
Хорошева О.О. Лінгвостилістичні особливості есеїстичного тексту К. Москальця "Людина на крижині".....	46

СЕМАНТИКА ТЕРМІНОПОНЯТЬ У СУЧАСНІЙ ЛІНГВІСТИЦІ

Ніка О.І. Епістемічні дискурсивні трансформації: лінгвістична мотивація терміна.....	55
Грицина С.В. Аспектологія термінопонять "індивід", "індивідуальність", "особистість" в історичній лінгвістиці.....	61

ІСТОРИЧНА ТА ГРАМАТИЧНА АРГУМЕНТАЦІЯ РОЗВИТКУ ЛІТЕРАТУРНОЇ МОВИ

Наснко Г.М.

Жанр порадики в аспекті моделювання
сміслової структури.....70

Файчук Т.Г.

Складнопідрядні речення у господарських
порадниках XVIII ст.....80

Капась-Романюк М.М.

Стійкі дієслівні сполуки з компонентами "давати /
дати" та похідними від них в українській діловій
мові кінця XVI – XVII століття.....87

Заневич О.Є.

Типи генітивних моделей при запереченні в українській
мові XVI – I половини XVII ст.....104

Краснопьорова М.С.

Функції фразеологізмів на позначення мовленнєвої
діяльності в казаннях А. Радивиловського.....113

ПИТАННЯ ДІАЛЕКТОЛОГІЇ В НОВІТНІХ МОВОЗНАВЧИХ ПРАКТИКАХ

Пачева В.М.

Особливості словозміни числівників в українських
запорізько-надазовських говірках.....120

Сопачова О.В.

Діалектизм у системі мовно-виражальних засобів
буковинських письменників (на матеріалі Юрія Федьковича
та Марії Матіос).....134

ПОШУКОВІ РАКУРСИ УНІВЕРСИТЕТСЬКОЇ ЛІНГВОДИДАКТИКИ

Калстнік А.А.

Принципи аналізу конотативно забарвленої
лексики в університетському курсі наукової мови.....143

Дем'янюк А.А.

Труднощі при вивченні китайськими студентами української мови.....153

РЕЦЕНЗІЇ

Шевченко Л.І.

Творчість поета у креативному прочитанні сучасного лінгвіста (стаття-рецензія на монографію К.Ю. Голобородька "Ідіостиль Олександра Олеся : лінгвокогнітивна інтерпретація. – Х., 2010. – 527 с.).....159

CONTENTS

LINGUISTIC ASPECTS OF CULTURE'S SEMIOTICS

Shevchenko L.L.

Conceptualization of the concept of "grace" in the text of the New Testament.....3

Shevchenko L.I., Dergach D.V.

M.Rylsky's colornames as culture precedent of verbal space in XX century.....15

Shulinova L.V.

Names of colours as means of presentation in terms of idiostylistics.....22

Figol N.M., Kibalnik R.V.

Operations in modern neologism in media-text.....31

Bagration-Moukhranska K.V.

To the question about antinomy "history-fiction" and folk-miphological opposition "enemy-friend" in Scottish and Ukrainian folk works (on the material of folk and literary heroic and historical texts).....40

Khorosheva O.O.

Lingvostylistic features of K.Moskalets' essayistic text "Людина на крижині".....46

SEMANTIC OF TERMS IN MODERN LINGUISTICS

Nika O.I.

Epistemic discourse transformation: linguistic motivation of term.....55

Grytsyna S.V.

Aspectology of concepts "individual", "individuality", "personality".....61

HISTORICAL AND GRAMMATICAL ARGUMENTATION OF LITERARY LANGUAGE'S DEVELOPMENT

Najenko G.M.

Genre of reference book within the context of model of sense structure.....70

Faichuk T.G.

Complex sentences in economic advisers of XVIII century.....80

Kapas-Romaniuk M.M.

Stable verbal combinations with "give" and derivative components in the Ukrainian business language of the end of XVI–XVIIcenturies.....87

Zanevych O.Je.

The types of models of genitive case in the case negation in the Ukrainian language of the XVI– the 1st half of the XVII centuries.....104

Krasnopyorova M.S.

Functions of idioms with the denotation of the speech in the sermons by A. Radyvylovskiy.....113

THE DIALECTOLOGICAL ISSUES IN THE MODERN LINGUISTIC STUDIES

Pacheva V.M.

Features conjugation of the numerals in the Ukrainian Zaporozhian-nadazovskyh dialects.....120

Sopachova O.V.

Dialectism in Bukovina writers' system of stylistic means (based on the texts by Yuriy Fedkovych and Maria Matios).....134

INVESTIGATION PERSPECTIVES OF THE UNIVERSITY LINGVODIDACTICS

Kaletnik A.A.

The principles of the connotationally coloured words' analysis in the university course of scientific language.....143

Demjanuk A.A.

The difficulty in learning Ukrainian language by Chinese students.....153

REVIEWS

Shevchenko L.I.

The poet's creative work in the individual view of modern linguist (the review on the monography of K.Y. Goloborodko "Idiostyle of Olexandr Oles: linguistic and cognitive interpretation". – Kharkiv, 2010. – 527 p.).....159

СОДЕРЖАНИЕ

ЛИНГВИСТИЧЕСКИЕ АСПЕКТЫ СЕМИОТИКИ КУЛЬТУРЫ

Шевченко Л.Л. Концептуализация понятия "благодать" в тексте Нового Завета.....	3
Шевченко Л.И., Дергач Д.В. Колористика М. Рильского как культурный прецедент словесного пространства XX века.....	15
Шулинова Л.В. Названия цветов как знаки отображения: идиостилистический аспект.....	22
Фиголь Н.М., Кибальник Р.В. Функционирование неологизмов в современном медиа-тексте.....	31
Багратион-Мухранская К.В. К вопросу об антиномии "история-вымысел" и фольклорно-мифологической оппозиции "свой" - "чужой" в шотландском и украинском народном творчестве (на материале народных и литературных историко-героических произведений).....	40
Хорошева О.А. Лингвостилистические особенности эссеистического текста К. Москальца "Людина на крижині".....	46

СЕМАНТИКА ТЕРМИНОПОНЯТИЙ В СОВРЕМЕННОЙ ЛИНГВИСТИКЕ

Ника О.И. Эпистемические дискурсивные трансформации: лингвистическая мотивация термина.....	55
Грицына С.В. Аспектология терминопонятий "индивид", "индивидуальность", "личность" в исторической лингвистике.....	61

ИСТОРИЧЕСКАЯ И ГРАММАТИЧЕСКАЯ АРГУМЕНТАЦИЯ РАЗВИТИЯ ЛИТЕРАТУРНОГО ЯЗЫКА

Наенко Г.М.

Жанр лечебника в аспекте моделирования смысловой структуры.....70

Файчук Т.Г.

Сложноподчиненные предложения в хозяйственных советчиках XVIII в.....80

Капась-Романюк М.Н.

Устойчивые глагольные словосочетания с компонентами "давать / дать" и производными от них в украинском деловом языке конца XVI – XVII века.....87

Заневич О.Е.

Типы генетивных моделей при отрицании в украинском языке XVI – I половины XVII вв.....104

Красноперова М.С.

Функции фразеологизмов, обозначающих речевую деятельность, в сказаниях А. Радивиловского.....113

ВОПРОСЫ ДИАЛЕКТОЛОГИИ В СОВРЕМЕННЫХ ЛИНГВИСТИЧЕСКИХ ПРАКТИКАХ

Пачева В.Н.

Особенности словоизменения имён числительных в украинских запорожско-надазовских говорах.....120

Сопачова О.В.

Диалектизм в системе языковых выразительных средств буковинских писателей (Юрия Федьковича и Марии Матиос).....134

ИССЛЕДОВАТЕЛЬСКИЕ РАКУРСЫ УНИВЕРСИТЕТСКОЙ ЛИНГВОДИДАКТИКИ

Калетник А.А.

Принципы анализа коннотативно окрашенной лексики в
университетском курсе научного языка..... 143

Демьянюк А.А.

Трудности при изучении корейскими студентами украинского
языка..... 153

РЕЦЕНЗИИ

Шевченко Л.И.

Творчество поэта в креативном прочтении современного
лингвиста (статья-рецензия на монографию К.Ю. Голобородько
"Идиостиль А. Олеся: лингвокреативная интерпретация". – Х., 2010. –
527 с.)..... 159

**Кафедра історії та стилістики української мови
Інституту філології
Київського національного університету
імені Тараса Шевченка**
планує публікацію збірника наукових праць
**"Актуальні проблеми української лінгвістики:
теорія і практика" (випуск № 24)**

Збірник наукових праць є фаховим виданням із дисциплін філологічного профілю. Постанова Президії ВАК України від 12.06.02 № 1-05/6. Бюлетень ВАК України № 9 за 2002 р.

Вимоги до публікації:

1. Текст статті повинен відповідати чинним вимогам, згідно з якими обов'язковими є такі елементи:

– постановка проблеми в контексті сучасної філологічної науки та її зв'язок із важливими науковими і практичними завданнями;

– аналіз найновіших публікацій із теми дослідження;

– визначення раніше не вивчених частин загальної проблеми або напрямків дослідження;

– формулювання мети статті (постановка завдання);

– виклад основного матеріалу дослідження з повним обґрунтуванням отриманих наукових результатів;

– висновки дослідження і перспективи подальших наукових розвідок у визначеному напрямі.

2. Комп'ютерний варіант статті повинен задовольняти такі вимоги:

– шрифт **Times New Roman**;

– якщо в наборі використовуються інші шрифти, якими набрано ілюстративний матеріал, то вони подаються окремим файлом;

– поля: вгорі – 2,5 см; внизу – 9, 54 см; зліва – 2,5 см; справа – 6,84 см;

– відступи від колонтитула: вгорі – 2,75 см; внизу – 9 см;

– абзацний відступ – 1 см;

– для посилань на джерело цитування використовувати квадратні дужки, напр.: [5, с. 141], де 5 – номер джерела відповідно до списку використаної літератури в алфавітному порядку, а 141 – номер сторінки; покликання на джерела ілюстративного матеріалу мають бути у круглих дужках (І. Франко);

– чітко розмежовувати тире (–) і дефіс (-), уніфікувати лапки (" ") та апостроф (');

– приклади з писемних пам'яток набираються шрифтом **Izhitsa** зі збереженням **Ѣ, Ѧ, ѧ, Ѩ, ѫ, Ѭ, ѭ, Ѯ, ѯ, Ѱ, ѱ, Ѳ, ѳ, Ѵ, ѵ**. Графічні варіанти написання літер не передаються.

3. Матеріали подавати в такій послідовності:

– прізвище та ініціали автора із зазначенням наукового ступеня (д. філол. н. або к. філол. н.), навчання в аспірантурі чи докторантурі (асп., докт.) подаються українською, англійською і російською мовами справа вгорі (**розмір 10 кеглів, жирний курсив**);

– назва статті (українською, англійською та російською мовами) набирається через рядок по центру великими літерами (**розмір 11 кеглів, жирний шрифт**);

– анотації українською, англійською та російською мовами; до кожної з анотацій подаються ключові слова (не більше п'яти слів) (**розмір 11 кеглів, жирний курсив**). Між анотаціями ставляться пробіли;

– текст статті – українською мовою через інтервал після назви (**розмір 11 кеглів, через 1 інтервал**);

– список літератури набирається через рядок після основного тексту статті в алфавітному порядку **через 1 інтервал, розмір 10 кеглів**. Література оформляється згідно з новим державним стандартом. Слід розрізняти наукову літературу і джерела.

– **Список умовних скорочень назв джерел** (за наявності) – після списку літератури через один інтервал.

Статті подаються до **1 лютого 2012 р.** в електронному та роздрукованому варіанті на кафедру історії та стилістики української мови.

Видання платне. Довідки за телефоном: роб. тел.: 239-33-66 або e-mail: ist_ukr_m@univ.kiev.ua

Наукове видання

**АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ
УКРАЇНСЬКОЇ ЛІНГВІСТИКИ:
ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА**

Випуск XXIII

Друкується за авторською редакцією

Оригінал-макет підготував

Автори опублікованих матеріалів несуть повну відповідальність за підбір, точність наведених фактів, цитат, економіко-статистичних даних, власних імен та інших відомостей.

Редколегія залишає за собою право скорочувати та редагувати подані матеріали. Рукописи та дискети не повертаються.

Підписано до друку 01.10.11. Формат 60x84^{1/8}. Вид. № **Ф.16-1**. Гарнітура Times.

Папір офсетний. Друк офсетний. Наклад 300.

Ум. друк. арк. 31,38. Обл.-вид. арк. 33,75. Зам. № **211-5666**

Видавничо-поліграфічний центр "Київський університет"

01601, Київ, б-р Т.Шевченка, 14, кімн. 43

☎ (38044) 239 32 22; (38044) 239 31 72; тел./факс (38044) 239 31 28

Свідоцтво внесено до Державного реєстру ДК № 1103 від 31.10.02